

Nenamaľovaný ľudskou rukou

Tak ako obraz Ježiša na turínskom plátne aj zázračný obraz Panny Márie z Guadalupe je podľa súčasnej vedy nevysvetliteľnou záhadou.

V kronike je zaznamenané, že obraz zanechala na tilme Indiána Juana Diega Panna Mária počas zjavení roku 1531.

Tilma je vrchný odev Indiánov – je to široký plášť utkaný z hrubých a drsných vlákien agávy (druh kaktusu). Farbou pripomína surové ľanové plátno. Látka utkaná z týchto vlákien sa po dvadsiatich rokoch úplne rozpadne. Pretože jej vlákna sú príliš hrubé, nerovné a riedke, nie je vôbec vhodná na maľovanie. Vedecké výskumy plátna s obrazom Panny Márie z Guadalupe, vykonané roku 1976, potvrdili, že je utkané z vlákien agávy. Skutočnosť, že na „kaktusovej“ tkanine je obraz, ktorý je skutočne majstrovským dielom, a že samotná tkanina, ktorá vydržala vyše 470 rokov, nejaví ani najmenšie náznaky rozpadu, ohromuje všetkých, predovšetkým však svet vedy.

Udivujúca je stála sviežosť farieb tohto zvláštneho obrazu a tiež skutočnosť, že nie je znečistený, aj keď visel vyše sto rokov nezabezpečený sklom, vystavený bezprostrednému pôsobeniu rôznych deštruktívnych vplyvov – napr. dymu z kadidiel, sadzí a vosku z nespočetného množstva horiacich sviec. Známym mexickým maliarom Miguelom Cabrera píše, že roku 1753 videl, ako sa v priebehu dvoch hodín asi 500-krát pútnici dotkli obrazu rôznymi predmetmi, ktoré mali pri sebe. Každý iný obraz by bol za rovnakých podmienok veľmi rýchlo zničený, začiatený a kresba na ňom by bola „nečitateľná“. Avšak obraz v Guadalupe vôbec nie je poškodený. Výskumy ukázali, že látka, na ktorej je obraz Panny Márie, odpuďzuje prach, hmyz, baktérie aj plesne.

Profesor Philip Callahan z univerzity na Floride skúmal obraz v Guada-

Obraz Panny Márie Guadalupskej

lupe roku 1979. Do svojej správy napísal, že jedna horiaca svieca vyžaruje viac ako 600 mikrowattov. V uzatvorenom priestore so stovkami horiacich sviec a tisíckami pútnikov vzniká také znečistenie, ktoré je schopné v krátkom čase spôsobiť úplné vyblednutie farieb a zničenie samotného obrazu. Vyzerá to tak, že svätý obraz

Panny Márie z Guadalupe je úplne odolný voči všetkým škodlivým vplyvom.

Práve to, že obraz na plátne má dokonale zachovanú jemnosť farieb v celom ich bohatstve a sviežosti, privádza do skutočného úžasu všetkých odborníkov aj znalcov umenia. Veľa skeptikov a racionalistov sa v konfrontácii s faktami, ktoré zistili pri skúmaní obrazu, odvrátili od svojho skepticizmu a nevery a pokľakli pred tajomstvom neviditeľného Boha. Tak napríklad známy mexický architekt Ramirez Vasques, ktorý dostal roku 1975 úlohu naprojektovať novú baziliku v Guadalupe, dostal povolenie dôkladne preskúmať obraz Panny Márie. Výsledky týchto výskumov boli preňho takým veľkým duchovným a intelektuálnym otrasom, že z agnostika sa stal horlivý katolík.

O nadprirodzenom pôvode obrazu Panny Márie z Guadalupe svedčí aj jeho zázračná „imunita“ pred zničením počas rôznych nešťastných okolností a útokov v jeho dlhých dejinách. Napr. roku 1791 sa robotníkovi, ktorý čistil strieborný rám, nedopatrením vyliala na povrch obrazu celá fľaška kyseliny dusičnej. Na veľké prekvapenie a ohromnú radosť robotníka kyselina nezanechala na obraze ani najmenšiu stopu. Počas krvavého prenasledovania Cirkvi v dvadsiatich rokoch >

Pútnici pred chrámom Panny Márie Guadalupskej

foto: archiv MSI

V jej očiach vidieť jasný odraz ľudskej tváre s bradou... Oči Panny Márie vyzerajú ako oči živého človeka a majú neobyčajnú hĺbku.

minulého storočia za vlády Plutarca Callesa bolo za vykonávanie kňazskej služby odsúdených na smrť tisíce kňazov. Ateistický, slobodomurársky režim pozatváral všetky kostoly v Mexiku, ale neodvážil sa zavrieť baziliku v Guadalupe. Nepriatelia Cirkvi sa však uchýlili k diabolskému plánu a rozhodli sa zničiť obraz Panny Márie a pozabíjať väčšinu hierarchie. 14. novembra 1921 vládni agenti ukryli do vázy na kvety veľmi silnú časovanú bombu a uložili ju pod zázračný obraz. Bomba vybuchla o pol jedenástej práve počas slávenia pontifikálnej svätej omše. Silný výbuch otriasol celou bazilikou, zničil dlažbu, murovaný oltár a vitráže v oknách. Ako zázrakom výbuch nikoho nezabil, bolo iba niekoľko ľahko zranených. Keď po výbuchu sadol prach, prítomní zistili, že obraz je neporušený. Uchránil ho veľký kovový krucifix (kríž pevne uchytený v podstavci), ktorý sa explóziou iba ohol.

Počas stáročí obraz veľakrát podrobili špeciálnym výskumom. Rôzni vedci a odborníci na výtvarné umenie chceli zistiť, či mohol obraz vzniknúť prirodzenou cestou. Všetky výskumy s pomocou mikroskopov, infračerveného žiarenia a iných najnovších metód ukázali, že obraz nebol namaľovaný ľudskou rukou.

Nositeľ Nobelovej ceny za chémiu, nemecký profesor Richard Kuhn z Heidelbergu, podrobil roku 1936 veľmi podrobnému skúmaniu vlákna z materiálu, na ktorom sa nachádza obraz Panny Márie z Guadalupe. Zistil, že farby použité na obraze sú vedcom úplne neznáme. Nie sú ani živočíšneho pôvodu, ani rastlinného, ani minerálneho. Použitie syntetických farieb tiež úplne vylúčili. Mikroskopické skúmanie obrazu roku 1946 dokázalo, že na ňom vôbec nie sú stopy po štetci, ani po pôvodnej škici, a nie ja na ňom ani podpis maliara. To isté potvrdili výskumy v rokoch 1954 a 1966, ktoré robil tím ved-

cov pod vedením profesora F. Campsa Ribera. Znalci v odbore sa zhodli v názore, že obraz Panny Márie z Guadalupe je dielom, ktoré by nebol schopný namaľovať ani najgeniálnejší maliar.

Už roku 1929 profesionálny fotograf Alfonso Gonzales niekoľkonásobne zväčšil tvár Panny Márie a zistil, že v jej očiach vidieť jasný odraz ľudskej tváre s bradou. Tento objav vyvolal celú sériu podrobných skúmaní očí Panny Márie v päťdesiatych až osemdesiatych rokoch dvadsiateho storočia. Všetci vedci sa zhodujú, že oči Panny Márie vyzerajú ako oči živého človeka a majú neobyčajnú hĺbku. Je v nich taký odlesk svetla, aký je len v očiach živých ľudí a aký sa nedá vytvoriť ani s pomocou najdokonalejších maliarskych techník. Vedci zväčšili oči Panny Márie 2500-krát a to im pomohlo objaviť v Máriiných očiach odraz dvadsiatich postáv. Zostala v nich zaznamenaná scéna stretnutia Juana Diega s arcibiskupom Zumarragom a ostatnými prítomnými, keď zázračne vznikol obraz Nepoškvrnenej na Indiánovej

tilme. Obraz v Máriiných očiach je taký dokonalý, že vidieť na ňom také podrobnosti, ako napríklad slzy dojatia, náušnice, šnúrky na indiánskych sandáloch, holohlavého človeka s bielou bradou, Indiána s orlím nosom, bradou a fúzami priliehajúcimi na líca a mnoho ďalších podrobností. Precízna dokonalosť mikroskopického obrazu vylučuje možnosť, že by obraz namaľoval človek. Vedci sa zhodujú, že podobný jav sa nepodarilo zaznamenať na žiadnom obraze ani fotografii. Výskumy robili významní vedci z oblasti optiky a očného lekárstva: prof. Charles Wahling, prof. Francis T. Avignone a prof. H. G. Noyes z Columbia University z New Yorku, Edward Gebhardt, televízny inžinier a fotograf z National Broadcasting Company, očný chirurg prof. Alexander Wahling, prof. Italo Mannelli z univerzity v Pise a mnohí ďalší.

Podrobné výskumy obrazu Panny Márie poukazujú na jeho tajomný pôvod, vedecky nevysvetliteľný. Len viera nám môže povedať, že jediným autorom tohto obrazu je sám Boh. Obraz Nepoškvrnenej Panny z Guadalupe je znakom, ktorý vyzýva ľudí k obráteniu sa, aby sa každý deň modlitbou a prácou usilovali žiť podľa požiadaviek evanjelia. Keď hľadáme na zázračný obraz z Guadalupe, hmatateľne pocítujeme materinskú lásku Matky Vykupiteľa a našej Matky, ktorá má starosť o večnú spásu všetkých svojich detí. Práve ona túži rozniecovať v nás vieru, a preto nám dáva neobyčajné znamenia, aby sme pochopili, že naše jediné šťastie je len v Bohu.

P. Mieczysław Piotrowski TChr ■

foto: archiv MSI

